

Bognoter

Af **Christian Hedegaard**

Agner Pedersen, Anders (red.): **Obama, håbets præsident**. *Gyldendal, 2019, 280 s.*

Anders Agner, ekspert i amerikansk politik og stifter af kongressen.com, har samlet en perlerække af personlige beretninger om Obamas indvirkning på sin omverden, lige fra det personlige møde til regulære verdenspolitiske paradigmeskift. Bogen behandler Obamas tid i Det Hvide Hus, hans resultater og begrænsninger set gennem danske øjne fra ligebehandlingsområdet (v. Trine Christensen), klimapolitikken (v. Connie Hedegaard) og sundhed (v. Søren Dal Rasmussen), blandet med personlige skildringer af en jovial, professionel og visionær statsmand. Alt i alt bærer værket præg af en ovenud sympatisk indstilling overfor hovedpersonen, men den savner en rød tråd, der binder historierne sammen.

Houellebecq, Michel, oversat af Niels Lyngsø: **Serotonin**. *Rosinante, 2019, 352 s. (Udkommer 12. april 2019.)*

”La France est un paradis peuplé de gens qui se croient en enfer,” sagde forfatteren Sylvain Tesson til radiokanalen France Inter tilbage i december 2018. Michel Houellebecq har ikke svært ved

at udpege samfundets mest modbydelige træk.

Han er som bekendt hverken politolog, politiker eller meningsdanner (i hvert fald ikke i gængs forstand), men provokatør med en gudsbenådet evne til at ramme tidens mest ophedede politiske diskussion. Måske bedst illustreret ved hans forrige roman *Soumission*, der udkom den 7. januar 2015, som de fleste vil huske som dagen, hvor Charlie Hebδος redaktion blev forsøgt myrdet af islamiserede terrorister.

Houellebecqs nyeste værk, der er navngivet efter det aktive stof i lykkepiller, er en lige dele melankolsk og dystopisk fremskrivning af et Frankrig, der personificeret i den halv-suicidale og depressive hovedperson har mistet sin virilitet og sit initiativ. Afgørende sekvenser i bogen skildrer landmænd, der i desperation blokerer veje og sætter ild til udtjente landbrugsmaskiner og angriber politiet med våben. Houellebecq træder vande over folkedybet og leverer en aktuel samfundskritik, der udstiller magtesløsheden i sine værste former.

Branner, Hans (red.): **Europas mange omveje**. *Forlaget Columbus, 2019, 207 s.*

Hans Branner har samlet en glimrende antologi over perspektiver på det europæiske samarbejde set hhv. fra Berlin, Paris, London, Warszawa og Rom. Hvordan forstås dette 'nationernes Europa' i de europæiske nationer, og hvordan ser man samarbejdets fremtid i lyset af nutidens kriser og fortidens katastrofer. Bogen beskriver, hvordan økonomiske, historiske og kulturelle forskelle har banet vejen for forskellige syn på EU-fællesskabet. En kærkommen vaccine mod en lejlighedsvis snæversynet EU-debat, forud for det kommende valg til parlamentet.

Walt, Stephen: **The Hell of Good Intentions**. *Farrar, Straus and Giroux, 2019, 400 s.*

'Helvede er de andre' sagde Sartre som bekendt, og det kunne næsten have været titlen på dette værk. Stephen Walt er ikke just optimist på den liberale verdens vegne, og han sætter kraftigt spørgsmålstegn ved, hvor meget USA bør engagere sig i 'de andre.' Han beskriver, hvordan valget af Donald Trump har givet anledning til en gennemgribende selvransagelse i amerikansk udenrigspolitik og aktualiseret en række spørgsmål om USA's rolle og ambition i verden og, ikke mindst, for verden. Walt selv lægger sig i slipstrømmen af kollegaen Mearsheimer (som besøgte Selskabet i foråret 2018), der med sin nyudgivelse *The Great Delusion*, peger i retning af en udenrigspolitisk doktrin, der er skånet for forblommede idealer om humanitære interventioner og udbredelse af demokrati. Idealisternes svanesang.

Men Walt angriber også et mere systemisk problem, han finder i det politiske lederskab, når det kommer til udenrigspolitik. Især er han ude med riven efter 'The diplomatic community' eller 'the Blob' som han kalder det, der trods gode intentioner (må man forstå) har været ryggraden i en udenrigspolitisk doktrin, der alt for længe har ledt landet på afveje i stedet for at forfølge nationens vitale interesser.

Støvring, Kasper: **Gensyn med fremtiden**. *Forlaget Munch og Lorenzen, 2018, 229 s.*

Måske var verdenshistorien slet ikke slut alligevel. Kasper Støvring hilser fremtiden velkommen og bruger lejligheden til at revitalisere fortidens politiske filosofi. Med udgangspunkt i den af Huntington inspirerede idé om civilisationerne og deres iboende modsætningsforhold udfordrer Støvring det liberale paradigme og ideen om universelle rettigheder og samhandel som de styrende principper i verden. Hvor andre modstandere af det liberale, multikulturelle samfund (som eksempelvis Yoram Hazony i *The Virtue of Nationalism*) angriber det for at være et imperialistisk anslag mod 'national'-staten, synes Støvring især at mene, at disse idealer er udtryk for en naiv analyse af verden af i går.

Støvring behandler begreber som nationalisme og kulturel relativisme med lige dele skepsis og tilbyder et svar på, hvordan vi skal håndtere 'fremmede' kulturer, potentielle konflikter i vores nærområde og vestens identitetskrise.

